

Олена Остапюк

викладач кафедри словесних дисциплін

Луцького педагогічного коледжу

кандидат філологічних наук

Вони боролися за нас... (присвячується річниці Революції Гідності)

Ведучий 1. Кожна людина з великою любов'ю і душевним трепетом згадує те місце, де вона народилася, де промайнуло її дитинство, дитинство з дивосвітом-казкою, з материнською ласкою у затишній батьківській оселі. То родинне вогнище, маленька батьківщина кожної людини. То її велике «Я», з якого починається людина, родина, батьківщина і вся наша велична й неповторна у світі Україна.

Ведучий 2. Багата славетними іменами та подіями й українська історія. Нашими національними символами є прадавні першокнязі київські та їхні нащадки, славні козацькі гетьмани, кошові й полководці; і борці незламної волі, які стали символом нашої боротьби за незалежність – Степан Бандера та Роман Шухевич.

Ведучий.

*Я так її, я так люблю
мою Україну убогу,
що проклену святого Бога,
за неї душу погублю! (Т.Шевченко)*

Ведучий 3. Мільйони українців віддали свої життя за власну націю і державу. Захисники нашої Вітчизни поклали душу і тіло на вівтар свободи своєї країни і ми про це повинні завжди пам'ятати. Нас убивали, нищили голодоморами, вивозили до Сибіру, саджали по тюрмах. Але українська нація – нескорена і вільна! Сьогодні знову на наших очах з'являються сотні, тисячі нових імен Героїв України, які щодня борються за нашу землю, за волю, за Україну, за нас з вами.

Ведучий 5. *Вони боролися за нас,
Не тільки ветерани,
Щоб був в країні нашій лад
Стояли на майдані.
Їх всіх і били й катували,
Й погрозами лякали.
Та цього владі було мало -
Найкращих повбивали.*

Ведучий 4. Ще рік тому ніхто з нас не міг подумати, що просте людське бажання жити вільно у своїй країні обернеться важкою, довготривалою боротьбою, ознаменованою пізніше як «Революція Гідності».

Ведучий 6. Події трьох місяців Майдану перетворилися у справжню національну стихію, в якій передався найтонший подих душі нашого народу. Пробудилася приспана роками національна свідомість людей. Гідність, відданість та патріотизм засяяли новими гранями, стали своєрідним поштовхом для переосмислення глибокої суті людського буття.

Ведучий 4. Сьогодні ми з вами повертаємось до тих днів, які стали початком Нової України, які стали поштовхом до народження нового Громадянського суспільства

Ведучий 1. **21 листопада 2013 року** Кабінет Міністрів України вирішив призупинити процес підготовки до підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським союзом.

Обурені таким рішенням українці стали самоорганізовуватися через соціальні мережі. На Майдан Незалежності у Києві прийшли журналісти, громадські активісти, опозиційні політичні лідери.

Ввечері стали з'являтися також міліція та посилені загони «Беркуту».

Ведучий 2. На мітинги вийшли у Донецьку, Івано-Франківську, Луцьку, Харкові, Хмельницькому та Ужгороді.

Ведучий 3. У ніч з 21 на **22 листопада** у Києві на Майдані Незалежності лишалася частина активістів. Вдень на місці мітингу встановили металеве огородження та різдвяні кіоски. Міліція перешкодила спробі активістів встановити намети, через що відбулися сутички. Увечері відбувся мітинг, на який зібралось близько 5 тисяч людей.

«Євромайдани» відбулися також в Одесі, Вінниці, Миколаєві, Донецьку, Кривому Розі, Сумах, Харкові та Чернівцях.

Ведучий 4. Ранок **23 листопада** у Києві на Майдані Незалежності розпочався зі штовханини з міліцією, яка намагалася відтіснити мітингувальників для встановлення новорічної ялинки.

Ведучий 5. В інтернеті стала з'являтися інформація про те, що *Партія регіонів* та *Український вибір* збирають людей для участі у мітингах, зокрема шукають молодих хлопців спортивної статури для здійснення провокацій проти євромайданівців за грошову винагороду.

Ведучий 6. **24 листопада 2013 року** більше 100 тисяч протестувальників зібралися в центрі Києва на мітинг «За Європейську Україну!»

20-тисячний мітинг розпочався у Львові. Люди зібралися також у Дніпропетровську, Донецьку, Луганську, Одесі, Харкові.

Ведучий 1. Українська національна спільнота поза межами наших земель, відчуваючи духовний зв'язок з Україною, висловила нам свою підтримку.

Діаспора українців влаштовує «Євромайдани» у Великобританії, Італії, Канаді, Німеччині, Норвегії, Польщі, США, Франції, Чехії та інших країнах... В якому б куточку Землі не жив би Українець, ніщо не зможе зламати той дух, ту жагу до свободи, які генетично закладені у його душі.

Ведучий 2. 26 листопада студенти Києво-Могилянської академії у кількості близько 1500 людей вирушили колоною до КНУ імені Тараса Шевченка, де об'єдналися зі студентами цього вишу і разом рушили на Майдан Незалежності.

Ведучий 3. 27 листопада відбувся попереджувальний студентський страйк. Декілька колон учасників, що сформувалися біля Київського національного університету імені Шевченка, Київського політехнічного університету та Києво-Могилянської академії, обійшли повз десятки вишів Києва, закликаючи студентів виходити на страйк.

Читець.

Студентський Майдан

*Ти – студент, ти знаєш сам свої потреби –
Більше сонця, вічна воля, ціле небо,
Теплі речі, кава, чай, багато року
І крізь тернії – дорога у Європу.*

*Вийди, сонце, із-за парти на майдани,
Ти історію пиши, зніми кайдани,
І твори своє майбутнє так, щоб далі
Жити добре, жити гордо, без печалі!*

*Не зламують нас продажні деканати,
Нас не можна покорити, роз'єднати,
Не заперти у трубі, що йде до сходу,
Проти волі і без дозволу народу.*

*Не зупинять нас міліція і "Беркут"
В нас ідея, а ідеї не померти!
Все навколо полетіло шкереберть.*

І лунає над майданом – «Банду геть!»

(автор: Ольга Дунебабіна)

Ведучий 3. Понад 15 тисяч студентів із 12 університетів вирушили з Майдану Незалежності до Адміністрації Президента – вручити звернення з вимогою підписати Угоду про асоціацію з ЄС.

Ведучий 4. **29 листопада 2013 року** Президент Янукович провалив підписання Угоди Асоціації з ЄС на саміті Східного партнерства у Вільнюсі. Увечері на Євромайдані відбувся великий мітинг, на якому оголошують вимогу про імпічмент Президенту.

Ведучий 1. У ніч проти **30 листопада** українська влада силами спецпідрозділу «Беркут» по-звірячому «зачистила» Євромайдан у Києві. Близько 4 години ранку, коли на Майдані Незалежності залишалося до 400 протестувальників, площу оточили озброєні бійці та силою витіснили людей.

Під час розгону мітингувальників бійці «Беркуту» застосовували *вибухові пакети, били людей кийками, кидали активістів на землю та давили ногами*. За півгодини бійці повністю оточили площу, витіснивши учасників Євромайдану та пропустивши комунальників нібито для встановлення Новорічної ялинки. У соціальних мережах цю ялинку охрестили *Кривавою ялинкою* та закликали не святкувати біля неї та не кататися на ковзанці, «яку заливають на крові мітингувальників».

Ведучий 2. Внаслідок розгону було травмовано десятки протестувальників. Частина людей, що втекла від силовиків, заховалась у Михайлівському золотоверхому монастирі. Кияни, збігаючись на тривожний дзвін, несуть ліки та їжу для постраждалих. Удень на Михайлівській площі зібрався стихійний кількатисячний мітинг.

А українська влада зняла з себе відповідальність за розгін Майдану.

Читець 2.

*Україно, ніч була студена,
На Майдані спала дівора
І мовчала правдомовна сцена,
І дрімала ватра край Дніпра.*

*І тоді, мов армія Батия,
"Беркутів" нахлинула орда.
Вчув Донецьк і вчула Коломия*

Крик дітей із Києва – «біда»!

*Беркутівці б'ють, як окупанти,
Ні, не так – ти маски з них зірви!
Б'ють, як слуги панівної банди,
Як хахли – приспінники Москви!*

*Україно, мати моя вічна,
Не дивися: б'ють по голові,
Щоб твоя ялинка новорічна
На крові стояла, на крові!*

*Беркутіці б'ють! Киї гумові.
Кров твоєї дівчачини тече,
Кров на твоїй пісні й твоїй мові –
Не впади! Схопися за плече.*

*Україно, пам'яте сувора,
Не забудь же хлопців і дівчат,
Що заснули на майдані вчора,
І співали, як збудив їх кат.*

(автор: Дмитро Павличко)

Ведучий 3. 1 грудня 2013 року на майдани і вулиці Києва вийшли, за різними оцінками, від 500 тисяч до 1 млн. протестувальників. Суспільство було схвильоване розгоном мирних демонстрантів на Майдані Незалежності напередодні, 30 листопада.

І поки на головній площі збиралися сотні тисяч людей, на вулиці Банковій біля будівлі Адміністрації Президента починалося протистояння.

Своєю жорстокістю всіх знову вразили бійці “Беркуту”, котрі без будь-якого попередження почали атаку на демонстрантів, б'ючи всіх і все на своєму шляху. Зокрема, жертвами насильства стало кілька десятків журналістів, за словами яких, їх били навмисне, незважаючи на наявність журналістських посвідчень і також з ціллю пошкодити або відібрати камери.

Ведучий 4. Українцю, поглянь, там побили жінок!

Глянь, вже люди ховаються в храмі!
Де таке ще траплялось, коли це було
Аж в такому нестерпному стані?..

Ведучий 5. Так чинили лиш варвари, злісні хани,

Лиш від них люди в церкві ховались.
А сьогодні – це власні привладні пани
Вже над нами так само знущались!"

Ведучий 6. Вставай, Україно, вставай,
Виходь на дорогу свободи,
Де грає широкий Дунай,
Де ждуть європейські народи.

Вставай та кайдани порви,
Дай познак, ясніший від грому,
Що ти не рабиня Москви,
Й рабою не будеш нікому.

Ведучий 1. 3 грудня у Верховній Раді відбулось голосування про висловлення недовіри уряду Миколи Азарова. За відставку було подано 186 голосів замість необхідних 226. Таким чином, рішення про відставку прийняте не було.

Ведучий 2. 4 грудня прихильники Партії регіонів встановили перед будівлею Верховної Ради шість великих наметів. В акції беруть участь близько 2 тисяч осіб. Табір отримав назви «Тітушбург» та «вольєр з тітушками».

Ведучий 3. 6 грудня Президент України Янукович підписав стратегічну угоду з Росією, яка включає в себе зобов'язання про приєднання до Митного союзу.

Ведучий 4. 8 грудня в Києві відбулось Народне Віче, в якому взяли участь, за різними оцінками, понад мільйон людей. В урядовому кварталі міста почали зводити барикади.

Ведучий 5. Цього ж дня в Києві на бульварі Шевченка був знесений пам'ятник Леніну.

Ведучий 1. 9 грудня загони кримського спецназу "Тигр" та внутрішніх військ оточили урядовий квартал і майдан Незалежності. Опівдні проти мітингувальників почали розгортати водомети, підігнали автозаки, перекрили метро в центрі міста.

Між барикадами Євромайдану та силовиками стали священики.

Ведучий 6.

Стогне Майдан...

*Сипле снігом здивований грудень,
Хлопці! Для чого пустили ви в хід кулаки?
Тут, на Майдані, зібрались не звірі, а люди,
Мирні кияни, студенти, а не вояки.*

Ведучий 1. *10 грудня* Шевченківський суд прийняв рішення про примусове виселення євромайданівців із Будинку профспілок. Близько 23-ї години ночі на Майдані оголосили мобілізацію.

Ведучий 2. *11 грудня* усю ніч відбувався штурм Євромайдану «Беркутом». Озброєні бійці йшли на людей, в яких була лише гідність і віра... Дзвони Михайлівського собору розривалися... На заклик про допомогу до Майдану вночі почали масово підходити кияни. О 9-й ранку автобуси з «Беркутом» заблокували вхід до КМДА і правоохоронці пішли на штурм. Однак мітингувальники відстояли будівлю.

Увечері, під час зустрічі з представниками ЄС США Віктор Янукович заявив, що *влада діятиме виключно в рамках закону і ніколи не вживатиме сили проти мирних зібрань.*

Ведучий 3. *15 грудня* на Євромайдані у Києві відбувся «День гідності», третє Народне віче. Зібралось до 300 тисяч людей. Майдан забороняє Януковичу підписувати будь-які угоди з президентом Росії Володимиром Путіним.

Ведучий 4. *20 грудня* у комітетах Верховної ради «відзнаками», «грамотами», «подяками» уже нагороджували силовиків, які розганяли людей під час масових акцій протесту.

Ведучий 6. *25 грудня* вночі по дорозі додому була жорстоко побита журналістка, активістка Євромайдану Тетяна Чорновол, що збурило нову хвилю протесту.

Ведучий 1. Це вже не був просто мітинг. В центрі Києва народилася окрема країна. «Країна мрії»... Тисячі людей змінили теплий дім і оселилися на Майдані. Разом з димом багатьо вдихали дух свободи, а разом з ним і дух спротиву. З кожним днем все більше людей починали просинатися, вставати

з колін, руйнувати рабську психологію у своїх головах. Починали усвідомлювати справжню суть Євромайдану.

Ведучий 6. Євромайдан – це коли люди відстоюють не політика, а саме свої інтереси, майбутнє, ідею.

Ведучий 1. Євромайдан – це коли десятки тисяч людей, знявши шапки й поклавши руку на серце, співають державний гімн на головній площі країни о четвертій ранку при десятиградусному морозі з ліхтариками в руках.

Ведучий 2. Євромайдан – це коли ти можеш запросто поспілкуватися з тим, з ким і не уявляв своєї розмови – від закарпатських будівельників й луганських шахтарів до журналістів національних телеканалів й депутатів Верховної Ради.

Ведучий 3. Євромайдан – це коли людина, промахнувшись мимо смітника, нахиляється, й піднявши, робить свою країну чистішою.

Ведучий 4. Євромайдан – це коли студенти найпрестижніших ВНЗ рубають дрова, будують барикади, стоять на чатах, розносять їжу та надають першу медичну допомогу.

Ведучий 5. Євромайдан – це коли на великій території безліч людей, але нема жодного міліціонера, жодного п'яного і нема ніякого безладу.

Ведучий 6. Євромайдан – це коли три покоління біля вогнища знаходять нескінченну кількість тем для розмови. Це коли всі гуртом моляться про одне і те ж, не змовляючись - від школярів до бабусь. І неважливо, якою мовою ти спілкуєшся – адже Схід і Захід разом.

Ведучий 1. Євромайдан – це коли єднає не партія, а державний прапор. Це коли ти, прийшовши, сам шукаєш, чим ти можеш бути корисним суспільству.

Ведучий 3. Євромайдан – це коли саме ТИ відстоюєш свою свободу на барикадах. ЄвроМайдан – це ти.

Читець 3.

*Прости нам, дурним, Україно,
що спали так довго в зневірі.
Забули, що сила людини –
у гідності, єдності й вірі...*

*Здавали потроху моральність
занадто заниженим курсом.
Не встигли збагнути як стали*

вже просто людським ми ресурсом.

*Прокинувшись, всі ми здригнулись
від того, що ми допустили,
щоб ніччю нас «слуги народу»
безкарно й безжалісно били.*

*Всім Києвом вийшли кричати,
що ми не раби в своїх хаті.
Та вирішив «батько», що мало,
попало по спині дитяті.*

*Ти чуєш Михайлівські дзвони?
То душі дітей твоїх плачуть!
Благають братів у погонах
спинити ту бійню звірячу.*

*Дай Бог, нам і духу і сили,
у єдності разом здолати
всіх тих, хто сьогодні цинічно
кидає невинних за ґрати.*

*Вставай, Україно, не бійся!
Сміливість – то зброя бійця.
Сьогодні ми знову згадали –
Ми Є! Разом ми до кінця! (автор: Марина Швиґар)*

Ведучий 1. 29 грудня громадське об'єднання «Автомайдан» здійснило масштабні автомобільні марші до маєтків можновладців: Януковича, Пшонки, Захарченка, Медведчука. В цих маршах взяли участь від 3 до 5 тисяч автомобілів.

Ведучий 2. 1 січня 2014 року понад 500 тисяч українців зустріли Новий рік на Майдані Незалежності в Києві. Апогеєм свята стало натхненне виконання всім Майданом гімну України, яке почалося в перші секунди Нового року.

(відео виконання гімну на Майдані 1.01 2014)

Ведучий 4. 2 січня 2014 р. ДАІ почало викликати на співбесіди та відбирати права у людей, які 29 грудня їздили в Межигір'я до резиденції Януковича.

Ведучий 3. *5 січня 2014 року* відбувся масштабний мітинг на Майдані Незалежності. Колона Автомайдану знову поїхала на Межигір'я.

В цей же день на Євромайдан вийшли Донецьк, Дніпропетровськ, Харків та Одеса. Про Євромайдан говорила вся країна, вся Європа, весь світ. Євромайдан з кожним днем об'єднував все більше і більше людей.

Ведучий 6. *16 січня 2014 року* Верховна Рада, з порушенням правових норм, без обговорення у режимі «ручного голосування» прийняла «диктаторські закони», за якими учасникам протестів чи мітингів світило 15 років арешту, від 3-х до 10-ти – тим, хто чинив опір міліції, або ж просто не відчиняв двері свого помешкання правоохоронцям. За рух у колонах більше п'яти автомобілів, за носіння камуфляжної форми, захисних масок і шоломів людину могли заарештувати до кількох років.

Наступного дня Президент підписав ці закони.

Ведучий 1. *19 січня* на Майдані відбулося дев'яте Народне віче, де зібралося понад 100 тисяч людей. Лідери опозиції проігнорували народні настрої, що вимагали від них активних дій супроти «диктаторських законів», через які всі протестуючі потрапляли в розряд «екстремістів-терористів».

Ведучий 2. Після звернення одного з лідерів Автомайдану Сергія Коби мітингувальники вирушили ходою до вулиці Грушевського. Але співробітники МВС відмовилися пропустити мітингувальників до будівлі Верховної Ради, після чого почалася «штовханина», яка переросла в активні сутички. Протестуючі мали намір заблокувати парламент, щоб депутати скасували закони, прийняті 16 січня. У ході протистояння активісти підпалили кілька автобусів «Беркуту», проти мітингувальників застосували кийки і слезогінний газ, у відповідь полетіла бруківка та коктейлі Молотова. Почалася активна фаза революції.

Під час протистояння на вулиці Грушевського за п'ять годин постраждало близько сотні осіб з обох сторін. У потерпілих діагностовано закриті черепно-мозкові травми, переломи, удари і отруєння невідомими речовинами.

Читець 4.

МАМО, Я - ЕКСТРЕМІСТ !

Нас вчора травили газом,

Та я не боявся впасти –

*у мене тепер є вісь.
Мамо, я - екстреміст!
Бо брат мій, що прагнув волі,
Стояв на морозі голим,
та поглядом линув ввись.*

*Мамо, я – екстреміст,
Вдихаю дими Майдану,
Життя своє, Богом дане,
гартую під кулі свист.
Мамо, я – екстреміст,
І шля'ху назад не буде,
Бо в моїх пробитих грудях
гуркоче, мов грім – «Борись!».*

*Мамо, я – екстреміст,
Я кров'ю скропив землицю,
Вірю – мені проститься
завтра, а чи колись.
Мамо, я – екстреміст,
Я вже не боюся смерті.
Війна потребує жертви...
Рідна моя, молись !!!*

(автор: Наталія Крісман)

Ведучий 3. *20 січня* всю ніч і день тривали сутички на Грушевського. Вперше протестувальники підпалили шини, застосувавши проти «Беркуту» тактику димової завіси. З'явилися катапульти для метання бруківки і коктейлі Молотова.

Ведучий 4. *21 січня* у зіткненнях на вулиці Грушевського за добу постраждали близько півтори тисячі протестувальників.

А надвечір Микола Азаров заявив про готовність влади застосувати силу до демонстрантів.

Ведучий 6. *22 січня 2014 р.* у центрі столиці горіли шини і будинки. Під час вранішньої атаки «Беркуту» були вбиті вогнепальною зброєю Сергій Нігоян та Михайло Жизневський.

В околицях села Гнідин Бориспільського району Київської області зі слідами тортур знайдено тіло львів'янина Юрія Вербицького.

У День соборності України за вільну й соборну Україну загинули вірменин, білорус та українець.

Ведучий 5. *Перші жертви Майдану:*

Ведучий 1. *Сергій Нігоян*, 20-річний студент, вірменин за походженням. Батьки переїхали в Україну, рятуючись від війни у Великому Карабаху. Народився у селі Березнуватівка на Дніпропетровщині. На Майдан поїхав після побиття студентів.

Ведучий 2. *Михайло Жизневський*, 25 років, білорус за походженням. Родом з Гомеля. Виїхав в Україну у 17-річному віці, рятуючись від переслідувань за виступи проти режиму. Активно відгукнувся на протестні акції у столиці України, був охоронцем Майдану.

Ведучий 3. *Юрій Вербицький*, 51 рік, українець, львів'янин. Кандидат фізико-математичних наук, працював у Інституті геофізики. Був викрадений з Олександрівської лікарні 21 січня та закатований в лісі.

Читець 5.

*Мені наснилось, що вони зустрілись
Убитий в Крутах й вірменин Сергій.
В саду едемськiм на травичці всілись:
"За що тебе? " "За Україну, друже мій. "
"Ти знаєш, і мене за неї вбили,
Та це було вже років майже сто.
Тоді померли ми, щоб ви нам жили.
А вас вбивають... Вас тепер за що?"
"Ти пам'ятаєш, друже. Звісно, пам'ятаєш,
Як біло-біло в нас цвітуть сади.
І ти цей запах н'єш. І ти його вдихаєш ...
Я б все віддав, щоб хоч на мить туди."
"А я ще ввечері узяв дівча за руку
Й тихенько так до серця притулив.
Тоді не знав, що Бог уже розлуку
Навіки на землі нам присудив.
Під Крутами стояли ми стіною.
В очах не страх, а злість до ворогів.
Більшовики готовились до бою,
Я йшов на смерть... а жити так хотів."
"Мені твій попіл стукав, брате, в груді.
Я вірменин, а теж Вкраїни син.
Немав в серці й крапельки облуди,
За те й убив мене проклятий поганин."
... Мені наснилось, що вони зустрілись.
Убитий в Крутах й бородач Сергій.
В саду едемськiм на травичці всілись:*

"За Україну нас вбивають, брате мій."

(автор: *Оксана Максимішин-Корабель*)

Ведучий 4. **23 січня** Кабінет Міністрів розширив кількість спецзасобів, дозволених для використання правоохоронцями. Автомайдан заявляє про зникнення одного зі своїх лідерів Дмитра Булатова.

Ведучий 5. В цей же день в Інтернеті з'являється відео, на якому тітушки знущаються над козаком 4-ї сотні самооборони Михайлом Гаврилюком.

Ведучий 6. Ввечері на Майдані Незалежності готуються захищатися від можливого штурму: укріплюють барикади, готують каміння. Жінки та дівчата активно допомагають.

Ведучий 1. **24 січня** вночі мітингувальники захопили будівлю Міністерства аграрної політики України, що знаходиться на Хрещатику.

Понад сотня жінок пройшла перед строем Внутрішніх військ на вулиці Грушевського з проханням не виконувати злочинні накази проти українського народу.

Під вечір на вулиці Грушевського «Беркут» відкрив вогонь гумовими кулями по протестувальниках – поранили одного з активістів. Тимчасове перемир'я припинилося. Бої тривали до глибокої ночі.

Ведучий 3. **25 січня** по всій Україні відбуваються масові протести. Мітингувальники захопили держадміністрації у 8-ми областях: Київській, Житомирській, Хмельницькій, Рівненській, Тернопільській, Чернівецькій, Івано-Франківській, Львівській. В облозі ОДА знаходяться на Закарпатті та Волині. Водночас протести на підтримку Євромайдану відбуваються й в інших обласних центрах.

Ведучий 2. **27 січня 2014** Кабмін прийняв протокольне рішення збільшити чисельність «Грифона» й «Беркуту» в 6 разів і розширити повноваження силовиків.

Ведучий 4. **28 січня** Президент Янукович прийняв відставку прем'єр-міністра Миколи Азарова.

Ведучий 6. **30 січня** знайшовся зниклий лідер Автомайдану Дмитро Булатов в с. Вишеньки під Києвом. На тілі видно сліди тортур.

Ведучий 1. Станом на **2 лютого** 2014 року ув'язненими залишаються 116 учасників, безслідно зникло 36 активістів. За час акцій протесту жертвами репресій стало 1739 людей.

Активісти Майдану формують загони Самооборони в десяти областях країни.

Ведучий 3. *14 лютого* влада пообіцяла закрити кримінальні справи проти Євромайданівців за місяць, якщо протестувальники підуть. У відповідь активісти Правого сектору погодилися сприяти звільненню вулиці Грушевського, якщо Віктор Янукович подасть у відставку.

Ведучий 4. *18 лютого 2014 року* о 10:00 розпочалася занонсована опозицією мирна хода громадян до Верховної ради. Основна вимога – відставка Януковича та призначення дострокових президентських виборів. Колону неозброєних мирних громадян супроводжують бійці Самооборони. Близько 11:00 в Маріїнському парку на розі вулиць Інститутської та Шовковичної розпочався жорстокий розгін колони демонстрантів «Беркутом».

Ведучий 5. *Троє вбитих, сотні важко поранених.* Силовики неприкрито використовують вогнепальну зброю.

Ведучий 6. У той же час на сусідній вулиці відбулася сутичка між Євромайданівцями і «тітушок».

«Беркут» прорвався до Європейської площі, захопив Жовтневий палац та Український Дім.

З 16-ї години рух метро був повністю зупинено, аби протестувальники не прибували на площу. Близько 17 години міліція відтіснила тітушок до Жовтневого палацу поблизу майдану Незалежності, де розпочали атаку проти учасників акції протесту.

Ведучий 4. Важко поранених відтягували ближче до жилих будинків, ховали у напівпідвальних приміщеннях та під'їздах. Багатьох забирали до квартир мешканці Києва. Інколи активісти медичної служби просто закривали поранених собою, надіючись, що в лікарів не стрілятимуть... За свідченням очевидців, у Маріїнському парку було вбито більше 30 людей... куди зникли їхні тіла – невідомо. За анонімними свідченнями активістів, тіла палили або топили у Дніпрі...

Ведучий 1. Близько 20:00 почалася «антитерористична операція» та зачистка Майдану. Силовики використовують БТРИ для прориву барикад. Працюють водомети. Від Будинку профспілок і до будівлі Консерваторії через увесь Майдан тягнеться вогняна стіна. О 23:30 силовики повністю вимкнули світло на майдані. «Беркут» і внутрішні війська підійшли впритул до барикад на Майдані Незалежності. Активісти Майдану закликали усіх посилено молитись, на площі знаходяться чимало жінок та дітей, їх намагаються безпечно евакуювати. Церкви без упину б'ють у дзвони, звучать молитви і з головної сцени Майдану.

Ведучий 2. Опівночі «Беркут» підпалює Будинок профспілок, з якого поспіхом рятують поранених. Загони Самооборони відступають до Михайлівського монастиря. На Майдані лишаються кияни, стоячи в шеренгах, невпинно підтримують вогонь, в якому палять усе, що підносять до барикад. Всю ніч палає вогняна стіна та Будинок профспілок.

Близько 5-ї ранку «Беркут» зупиняє атаку, сили полишають і протестувальників. Чому в ту ніч силовики не «дотиснули» Майдан – і дотепер залишається загадкою.

Кількість жертв, які згоріли живцем в Будинку профспілок, сягнула до 50 людей.

Ведучий 3. *19 лютого 2014 року* Майдан Незалежності являє собою суцільне згарище, страшну руїну...

Після бурхливої ночі люди розгрібали згарище будинку Профспілок та укріплювали барикади.

Попри блокпости на дорогах, до Києва масово приїжджають активісти із західних областей України.

Паралельно влада звозить автобуси тітушок.

Ведучий 5. Опівдні на Майдані відновилося протистояння.

Станом на 15:30 МОЗ повідомило про 26 загиблих. Очевидці називають значно більшу цифру. Міліція масово вивозить із лікарень поранених активістів для допиту.

Читець 6.

*Мам, сьогодні їду на Майдан,
Якщо не повернуся, мене вбили,
Та знаєш, мам, я буду там не сам,
Там люди, у яких багато сили,
Не плач, я мушу бути там, де всі,
Грудьми стояти перед лютим звіром,
А знаєш, мам, я вдячний є тобі,
І ти пишайся завжди своїм сином.
Візьму щита, піду поміж людей,
І я прикрию їх від куль отих проклятих,
Вже знаєш, мам, дістало до грудей,
Як з вилами там брат іде на брата.
Я їду, бо це є моя земля,
Я народився тут, і тут я і загину,
Ми вільні, і ми любимо життя,
Та віддамо його за вільну Україну*

(автор: Мирослава Якимчук)

Ведучий 6. *20 лютого 2014 року* – чорний четвер в історії незалежної України.

Ведучий 1. Після трьох місяців протестів країна завмерла в очікуванні і непевності. Майдан був відрізаний від цілого світу. Близько 8-ї ранку попри оголошене нібито перемир'я починається черговий етап антитерористичної операції.

Ведучий 2. «Беркут» атакує з боку Консерваторії. Мітингувальники, які підходять з Київради, Мінагрополітики – зустрічають атаку бруківкою та коктейлями Молотова. Аж раптом «Беркут» починає відступати у бік Інститутської. Кількадесят відчайдушів погнали силовиків угору і... потрапили в пастку. Як тільки протестувальники, озброєні лише (!!!) дерев'яними щитами та кийками, опиняються у зоні обстрілу снайперів і притаєних у Жовтневому палаці автоматників, починається страшна бійня. Протестуючих розстрілюють з усіх сторін.

Ведучий 3. На Майдані працюють професійні снайпери.

Попри стрілянину, майданівці вперто йшли вперед. Під кулі. Перші лави падали, за ними з'явилися нові... і нові... і нові... За кілька годин у центрі європейського міста було розстріляно півсотні людей.

Ведучий 4. Кров летиться рікою. Розстріл триває від 9:00 до 13:00, хоча снайпери ще майже годину лишаяються на своїх місцях.

Кадри цієї розправи облетіли і шокували весь світ. **(Відео розстрілу)**

Ведучий 6. З 18 по 21 лютого на Інститутській, Майдані, Грушевського і урядовому кварталі загинуло до ста осіб. Згодом цей трагічний список збільшився. Бо від травм в лікарнях померло ще як мінімум десятків. Зі слів Ольги Богомолець, снайпери не залишали лікарям жодного шансу, щоб врятувати людей. Цілили в серце, в легені, очі та в мозок.

"За один день 18 лютого на Майдані було 1500 поранених, 450 із них — тяжко поранені, і 25 вбиті. А 20 –го лютого —понад тисячу поранених, а вбитих було вже понад 70..."

Ведучий 1. Наступного дня лідери опозиції ще збирались на перемовини з Віктором Януковичом... Однак після заяви одного з сотників Євромайдану Володимира Парасюка, який заявив про готовність людей піти зі зброєю на Верховну Раду, Віктор Янукович ганебно втік з країни, прихопивши із собою мільярди награваних скарбів.

Ведучий 2. А Україна потонула в чорних днях, в днях жалоби і скорботи за своїми кращими синами...

В останню путь їх відправляли з Майдану. Ридали матері, голосили жінки, плакали навіть чоловіки. Плакала вся Україна...

Читець 7.

*Не плач, моя мамо, не плач, моя рідна.
Хоч в хату я вже не зайду.
Я з неба до тебе всім серцем прилину
І витру гіркую сльозу.*

*Я знаю, миленька, ти плачеш за мною.
Я знаю, що в серці пече.
Голубко, не плач, бо й твоєю сльозою
До мене життя не прийде.*

*Бо куля у скроні – некуча-некуча
Одна ще у серці болить
Ще бачу Вкраїну – квітуча-квітуча
Вдихну ще повітря на мить.*

*Вдихну ще повітря, і сотню побачу
Ви, хлопці, не плачте, пусте...
Ви, вибачте, очі уже закриваю.
Вже небо вгорі мене жде.*

*Зусюди лунає «Герой не вмирає!»
Домівка чекає мене.
Мене моя сотня у землю спускає.
На землю матуся паде.....*

*Не плачте, рідненькі, до Бога я лину
Вже сотня Небесна там жде
Вона Україну в лихую годину
Аж самих небес збереже! (автор: Марія Барабаш)*

Ведучий 2. Нині усіх їх називають Небесною Сотнею. Офіційно тих, хто до неї входить – 108. Найстаршому було 83 роки, наймолодшому – лише 17. Від куль і кийків убивць загинули три жінки – матері, які народили і виховали дітей... Без батьків залишилися діти, без чоловіків вагітні дружини, без дітей – сотні батьків... Залишилися недописані дипломні роботи і кандидатські дисертації, недобудовані будинки і нерозквітлі сади, недоціловані кохані, недораховані зорі у небесах, і над усім цим вічним і високим світом – гірка материнська сльоза...

(пісня «Мамо, не плач»)

Читець 8.

*Не плач за мною, мамо, я – герой
 Стояв я гордо, коли снайпер той
 Стріляв у голову й таранив груди –
 Тоді не думав я – «а що ж з тобою буде?»...
 Не плач за мною, рідна, не лий сліз,
 Пишайся мною, бо я патріотом виріс,
 Ти, мамо, лиш за мене помолись,
 І не вини себе – у цьому я, напевно, винен..
 Я винен, що любив свою країну,
 Я винен, що хотів здобути волю...
 Але я не хотів стояти на колінах,
 Пробач за стільки завданого болю...
 Не плач за мною, мамо, я у Бога,
 Бо кожен, хто загинув за Україну – йде до Нього
 Я вже не повернуся, мамо, але знай –
 Я стану ангелом і боронитиму свій край....*

(автор: Зоряна Лимаренко)

Ведучий. Герої Небесної сотні – не звичайні люди, а обрані, бо відстояли найдорожче, що дав Господь людині – життя ціною свого життя. Читаючи про них у соцмережах, розумієш: це активні світлі люди. Вони своїм способом життя вже міняли світ на краще. Серед них були прекрасні сім'янини, добрі господарі, надійні годувальники, майстри – золоті руки, які вже збудували свої садиби, народили дітей і понад усе любили Україну.

Ведучий 3. Красиві чоловіки в розквіті сил часто лишали рідних і коханих та їхали на заробітки в Європу, але завжди поверталися, бо знали, що країни, кращої за Батьківщину, немає. За неї й вийшли на Майдан.

Ведучий 4. А юнаки Небесної Сотні (наймолодшому 17 років) – це мрійники, інтелектуали, що активно листувалися в соцмережах з усім світом, бували за кордоном, любили мандрувати Україною й мали реальні проекти та плани вже на сьогодні, вже нині.

Читець.

*Хлопчина вірив, що колись, одного ранку,
 Відкривши очі, він відчує повну волю.
 Але та куля, в день зимовий, на світанку,
 Перехопила подих та змінила долю.
 Хлопчина вірив, що колись, одного дня,
 Розкаже син йому, як любить Батьківщину.
 Хіба він знав, що борючись за це щодня,
 Все доведеться відпустити в мить єдину.*

*Так. Той хлопчина, він не знав тоді,
Що нелюд пострілом прицільним забере життя.
І браття хлопця, українці, у біді,
Заплачуть, відпустивши тіло в небуття.
Небесна Сотня. Прапор. Чорна стрічка.
І сльози, бо ти, хлопче, словом вже не з нами.
Але в думках ти поруч, і не згасне свічка,
І линуть буде "Слава Україні!" над ланами.*

Ведучий 1. Три дні Україна була у жалобі. Три дні Майданом лунали молитви за спочилих героїв, так звану Небесну сотню. Три дні люди нескінченним потоком приходили прощатись з загиблими, не стримуючи сльози.

«Герої не вмирають!», – ці слова були на вустах у кожного, хто на вихідні прийшов на Майдан, аби вшанувати бійців Небесної Сотні. У метро, у транспорті, просто вулицями йшли люди з червоними трояндами, гвоздиками та першими весняними тюльпанами. Кожен схилив голову перед жертвами протесту і не стримував гірких сліз. Стіни барикад, стела та фото загиблих біля наметів тонули в квітах.

Ведучий 3. Українські Ангели загинули за правду, свободу, незалежність своєї держави, і ціною жертвності показали, що наш український дух є незламним, а народ – нескореним. Ці декілька місяців назавжди переписали сторінки історії України.

*У нашій пам'яті Ви назавжди лишились,
Історія одна, і Ви – її частина.
Ви тільки знайте, браття, ми за Вас молились,
І молимося: за Вами – ненька Україна!*

*Вже не повернеться додому той хлопчина,
Що його вчора тільки мати відпустила,
Поцілувала, тихо мовивши: "Іди, дитино,
За щастя України, бо вона – єдина".*

*Казала мати берегти себе. Але даремно,
Бо хлопець був готовий йти безстрашно,
Аби лише країна, котру так кохав страшенно,
Не стала на коліна, а боролася відважно.*

Ведучий 2. Їх назвали Небесною Сотнею – українців, які загинули в Києві на Майдані, вулицях Грушевського та Інститутській. Гинули за честь, за волю, за право бути Українцем і за свою Батьківщину. Героїчна Сотня, зробивши перший крок, журавлиним ключем полинула у вирій вічності, ставши нашими Ангелами-Охоронцями на небі.

*А сотню вже зустріли небеса..
Летіли легко, хоч Майдан ридав...
І з кров'ю перемішана сльоза...
А батько сина ще не відпускав..*

*Й заплакав Бог, побачивши загін--
Спереду--сотник, молодий, вродливий,
І юний хлопчик в касці голубій,
І вчитель літній--сивий-сивий...*

*І рани їхні вже їм не болять...
Жовто-блакитний стяг покритв їм тіло...
Як крила ангела, злітаючи назад,
Небесна сотня в вирій полетіла...*

(автор: Людмила Максимлюк)

Ведучий 1. “Небесна Сотня – дійсно герої України. Вони завжди були в меншості, без такої зброї, як у “Беркута”, і без будь-якої підтримки влади. Але вони не здавались. І боролись. Боролись до останнього подиху. Вони боролись за надію. Надію на краще майбутнє, за щастя їх близьких. Кожен свідомий громадянин України має пам'ятати шляхетний вчинок Небесної Сотні. Адже вони віддали свої життя за нас, і ми маємо бути гідні цієї величезної страшної жертви. Не зрадьмо їх...

НЕ ЗРАДЖУЙ

*Не зраджуй героїв, не зраджуй країну,
Не зраджуй, бо іншої в тебе нема,
Вставай і борись за свою Батьківщину,
Твоя Батьківщина – це твоє життя.*

*Це твоїх нащадків свобода і воля,
Це прадідів наших священна земля,
Твоя Україна у світі – єдина,
Цінуй те, що має країна твоя.*

*Борись та виборюй святу незалежність,
Борись за майбутнє країни життя,
За рідненьку мову її солов'їну,
За те, що здобула країна твоя.*

*Цінуй кожен день, кожен крок України,
Цінуй, як цінуєш ти власне життя,
Цінуй те, що ти є «Укроп» України,
Цінуй те, що маєш, ніж те, що нема.*

(автор: Олександр Кобиляков)

Пам'ятаймо, що кожного дня сьогодні гинуть молоді, юні, мужні захисники, справжні патріоти, гинуть наші Герої, Герої України. Щодня і щоночі, щохвилини і щосекунди молимося за них. Молимося за Україну!

Звучить молитва «Україно, молюся за тебе»

(автор: В.О.Забаштанський)

*Україно, молюся за тебе,
Як за матір гріховно-святу,
За блакить твого вічного неба
І за ниву твою золоту.*

*Україно, молюся за славу,
За твою непокору століть,
За столицю твою златоглаву,
Що по груди в тополях стоїть.*

*Україно, молюся за мову,
За божественну мову твою,
І за вроди твою калинову,
Від якої добрішим стаю.*

*Україно, молюся за пам'ять
Убієнних за волю синів
І за тих, що у душах запалють
Пломінь правди, щоб край заяснів.*

*Україно, лише в милосерді
Час єднання синів настає.
То нічого, що ми не безсмертні,
За безсмертя молюся твоє.*

*Отче наш, у Твоїм часоплині
Все минає - ридай, не ридай.
Прости, Боже, гріхи Україні
І надалі грішити не дай.*

СЛАВА УКРАЇНІ! ГЕРОЯМ СЛАВА!